

Jaarverslag voorzitter, over het jaar 2017

Het veertigste jaar van de Stichting Jacob Campo Weyerman was een jaar waarin de belangstelling voor de activiteiten van de Stichting onverminderd groot was. Voor die belangstelling tekenden niet enkel de leden, maar ook de bezoekers van vergaderingen, lezers van de *Mededelingen* en bezoekers van de website. Wat het voorbije jaar ook aangenaam trof was de goodwill waar de Stichting op mocht rekenen: alle voor vergaderingen uitgenodigde sprekers gingen enthousiast op de invitatie in.

De grondvergadering vond op zaterdag 21 januari 2017 plaats in Amsterdam, in een wel heel intiem vergaderzaaltje in Arti. Het aantal bezoekers overtrof de stoutste verwachtingen, wat er helaas wel toe leidde dat de bewegingsruimte voor de aanwezigen beperkt was. Voor de hoofdlezende tekende Ton Jongenelen, een mooi verhaal over joodse potloodventers in Amsterdam dat intussen is gepubliceerd in de *Mededelingen*. De Hanou-observatie was van de hand van Cor de Vries die sprak over de Maatschappij tot Redding van drenkelingen. De tekst van zijn observatie is eveneens opgenomen in de *Mededelingen*. Peter Altena sprak over de voortgang van de Weyerman-biografie, in het bijzonder over de legerachtergrond van de families van zijn vader en moeder.

Druk bezocht was ook de expeditievergadering in Monnickendam. Ter vergadering bleek dat Monnickendam niet alleen de geboorteplaats was van een van de oprichters van de Stichting, maar dat Weyerman ook over het havenstadje had geschreven. In een vermakelijk gesprek blikten Barbara Sierman, een van de andere oprichters, en Ivo Nieuwenhuis met foto's, verhalen en bespiegelingen terug op de eerste jaren van de Stichting. John Besseling verhelderde de relatie tussen Monnickendam en Klaas Hoefnagel, de tekst van zijn voordracht is in afleveringen geplaatst op de website van de Stichting. Jan Bruggeman beschreef de voortzetting van zijn zoektocht naar de bronnen van Weyerman.

In het jaar 2017 zagen twee rijke, rijk geïllustreerde nummers van de *Mededelingen* het licht. In totaal liefst 200 bladzijden. De redactie heeft met deze twee nummers weer belangrijk werk verricht. Het belang van het tijdschrift blijkt duidelijk voor wie in recent verschenen studies de literatuuropgaven doorneemt: de *Mededelingen* zijn vaak en met veel artikelen present. Een woord van dank daarom aan de redactie en aan Jeroen van Heemskerck Düker die voor de voortreffelijke vormgeving zorgde. Bijzondere dank komt Anna de Haas toe. Zij treedt met ingang van de nieuwe jaargang terug als eindredacteur, maar blijft gelukkig wel lid van de redactie. Rietje van Vliet neemt de taak van eindredacteur van Anna over.

De site van de Stichting mocht zich het kalenderjaar 2017 verheugen in liefst 51.186 bezoeken, bijna 15.000 meer dan het jaar ervoor. Het aantal auteurs dat bijdraagt aan de website neemt gestaag toe, wat tot verrijking van de website heeft geleid. Jac Fuchs en Jan Bruggeman hebben in de 'Voetnoten' die zij plaatsten op de website een schitterende reeks van vondsten gepubliceerd. 'Breaking news' was Jan Bruggemans ontdekking dat het beroemde koffiehuisnigtje, waaraan Weyerman een feuilleton wijdde een van oorsprong Brits nigtje was.

Leden van de Stichting schreven ook boeken, waarin de geest van Weyerman waaide. Om me tot enkele titels te beperken: de roman *Syberg* die Reinold Vugs over de Duitse wonderdokter, de Haagse kok Blanche en de gevaarlijke Campo schreef, studies van Maarten Hell over de Amsterdamse herberg en van Pieter van Wissing over de broodschrijver Philippus Verbrugge.

Verwarrende berichten uit Breda, toen een voornemen tot raadpleging van het archief van de Stichting in Breda, waar dat archief is gedeponerd, een onverwachte reactie ontmoette: het archief van de Stichting was er onbekend. Navraag leerde later dat het Stadsarchief Breda nog wel degelijk over het archief van de Stichting beschikte, maar dat het op ontsluiting wachtte.

Kort voor de jaarvergadering van 2018 overleed een van onze leden van het eerste uur: H.W.J. van Amerom, in de beginjaren van de Stichting woonachtig in Heerlen, later in Amersfoort. Uit een correspondentie met zijn zoon Joris van Amerom kwamen we meer te weten over dit trouwe lid: hij was als geoloog werkzaam bij de Rijksgeologische dienst en hield er een brede culturele belangstelling op na, die sterk bleek uit een groot aantal lidmaatschappen van verenigingen die zich richtten op de geschiedenis en cultuur van de 17^e en 18^e eeuw.

Amsterdam, 20 januari 2018

Peter Altena, voorzitter